

efter „Private“ i næstsidste Linie tilføies: „lige som Indenrigsministeren ogsaa skal være bemyndiget til, naar Saadant skjønnes fornødent, at lade nedslaa samtlige paa Lossepladser eller under lignende Forhold værende Svin, der vurderes og erstattes paa samme Maade, som de efter § 1 til Medslagning bestemte Dyr.“

Til § 4.

16) 3 sidste Linie efter „Tilsynet“ tilføies: „samt for Størrelsen af det Bederlag, der skal ydes disse Tilsynsmænd.“

Svar: Jeg skal tillade mig paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at motivere de af os stillede Vædringsforslag. De ere ikke meget omfattende, og de ere i Overensstemmelse med, hvad der er blevet udtalt i forrige Møde. Hovedændringen er den, der er foreslaaet til § 6, og som gaar ud paa at indskrænke Lovens Varighed til den 1ste Januar 1889. Deraf følger en Rættelse i § 1, nemlig at den der opførte Frist med Hensyn til Maaden for Erstatningens Udredelse „indtil 1ste April 1888“ maa udgaa, og deraf følger igjen en Omredaktion af 2det Stykke i § 1. Til § 3 er der foreslaaet en Vædring, i Følge hvilken det Tilsyn, som Paragrafen omhandler, ogsaa skal kunne omfatte Slagterier. Det er utvivlsomt, at Svineslagterier kunne medføre en ikke ringe Fare for Sygdommens Udredelse, hvis syge Svin føres til Slagterierne, og navnlig for saavidt det, der bliver tilovers paa Slagterierne, føres tilbage til Befolkningen. Vædringerne til § 4 gaa nærmest ud paa at afværge de Betæneligheder, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) har reist mod de der nævnte Væstemmelser.

Besvar: Jeg har tilladt mig at stille nogle Vædringsforslag til det her foreliggende Lovforslag, fordi det forekommer mig, at der er enkelte Punkter, som ikke ere ganske heldige, uagtet Forslaget jo er blevet meget grundig gennemgaaet. Jeg skal i al Korthed begrunde Forslagene. I § 1 foreslaar jeg den Forandring, at Ordene: „indtil den 1ste April 1888“ skulle udgaa. Derved mener jeg, at man, som det ogsaa tidligere er udtalt her i Salen, vil undgaa at gjøre Uret. Det vilde jo dog være ganske mærkeligt, om Alle de, hos hvem Sygdommen indtræder inden den 1ste April 1888, skulde have Erstatning af Statskassen, hvor imod de, hos

hvem den opkommer efter den Tid, skulde have Erstatning, i hvis Udredelse Amtsrepartitionsskonden skulde deltage. Dette, mener jeg, er tilstrækkelig Grund til, at Loven med Hensyn til Erstatningens Udredelse maa gjælde for hele det Tidsrum, i hvilket der sker Tale om at give Erstatning. Hvad angaar mit Forslag til § 2, har jeg ment, at man burde forandre det, der staar i Paragrafen, til: „lige som Indenrigsministeren ogsaa skal være bemyndiget dertil, naar Saadant skjønnes fornødent, at lade nedslaa samtlige paa Lossepladserne eller under lignende Forhold værende Svin, der vurderes og erstattes paa samme Maade som de efter § 1 til Medslagning bestemte Dyr“. Derved vil der fremkomme den Forskjel, at i Stedet for, at der nu efter Lovforslaget, som det foreligger, vilde blive givet Erstatning fuldt ud ved enhver Losseplads og under lignende Forhold for de Svin, som blive nedslaaede, vil dette ikke blive Tilfældet, naar mit Forslag vedtages. Det er efter min Mening virkelig en Ubillighed, at de Mennesker, der have Svinehold paa saadanne Steder, skulde have større Erstatning end Andre ude i Landet. Naar der ifølge Loven efter 1ste April 1888 ikke skulde gives Erstatning, som Statskassen betaler, vil der blive stor Ulighed, og navnlig vil der efter Loven af 1857 blive givet mindre Erstatning, nemlig $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ — jeg erindrer ikke bestemt hvor meget, men i alt Fald er det kun en Kvotadel — medens disse Mennesker vilde faae det fulde Beløb. Dernæst har jeg ment, at der skal indsættes: „af Statskassen“, saa at altsaa Pengene skulle udredes af Statskassen. Med Hensyn til § 4 har jeg tilladt mig at fordrø tilføiet efter: Tilsynet: „samt for Størrelsen af det Bederlag, der skal ydes disse Tilsynsmænd.“ Jeg er nemlig gaaet ud fra, at skal der blive noget Sundt ved Tilsynet, vil det være nødvendigt, at de Mennesker faae en vis Erstatning for at udføre deres Gjerning. Den vil saamænd mange Steder, hvis Sygdommen skulde brede sig videre, blive meget ubehagelig at have at gjøre med. Det er ikke rart at være Hofeligger, eller saaledes at gaa omkring i Naboernes Huse og se dem efter i Sømmene, som man siger. I den Henseende kan det blive meget slemt for Mange, og paa den anden Side mener jeg ogsaa, det er ubilligt, naar de Mennesker, for hvem Svinene dør, skulde have Erstatning, saa ikke ogsaa at give Erstatning til de Mænd, som skulle føre Tilsynet dermed. Dernæst mener jeg, at der ogsaa fra en anden Side set kunde være Uanskelighed ved at lade det staa paa den Maade uden Erstatning for Tilsynet, idet